

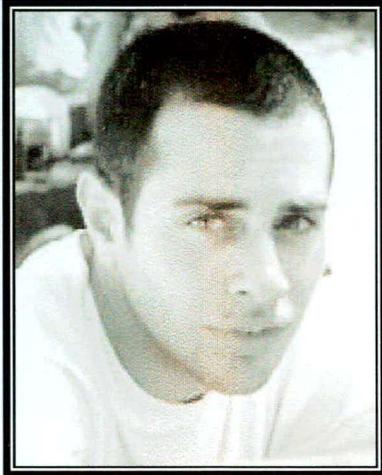

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל נחום אלה ז"ל

בן דליה ומשה
נולד בירושלים
בתאריך כ"ח בניסן תשל"ט, 25/4/1979
התגורר בירושלים
התגייס ביולי 1997
שרת בחטיבת גולני
נפל בקרב בלבנון
בתאריך כ"ז בחשוון תשנ"ט, 16/11/1998
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 5 קבר: 3

הותיר אחריו הורים, שתי אחיות ואח

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן דליה ומשה. נולד ביום כ"ח בניסן תשל"ט (25.4.1979) בירושלים. אחיהם הבכור של דגנית, נועם ונעמה. נחום גדל והתחנך לאור ערכי אהבת הארץ ומורשתה שהנחילו לו הוריו: אביו, בן למשפחת קבלנים ידועה, שתרמה רבות לבניית הארץ ואמו - בת למשפחה חקלאית ממושב זכריה, העוסקת בעבודת האדמה ובטיפוח גידוליה. נחום ספג מהוריו את ההכרה בחשיבות המשפחה כערך עליון כמו גם את ערכי אהבת האדם והעזרה לזולת.

ראשית ילדותו עברה עליו במצפה רמון שבנגב, לשם הגיע בעקבות עבודתו של אביו במפעל השיש המשפחתי. נחום החל את לימודיו היסודיים בבית-הספר הממלכתי 'מצפה רמון' ונהנה מההווי המדברי שזימן לו חוויות וטיולים לרוב. בהיותו בכיתה ג' נמנה עם משלחת תלמידים שהעבירה את דגל 'הקרן הקיימת' למשמורת ממצפה רמון לירושלים. בדרך מקרה נמסר הדגל לבית הספר 'לוריא' בירושלים, שם עבר ללמוד לאחר כחודש ושם גם סיים את כיתה ו'. נחום בלט כילד פעיל וחברותי

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אשר מיקד אליו תשומת לב רבה. היה חבר בתנועת 'הצופים' והתמסר
בנחישות לפעילות בשבט 'מודיעין'.

נחום המשיך את לימודיו בחטיבת-הביניים ובתיכון 'דנמרק' בירושלים
וסיימם במגמת תכנון באמצעות מערכת מחשב. הוא בלט בקהילת בית-
הספר בהיותו אהוב, נערץ וכריזמטי ובעל כושר מנהיגות ויוזמה. כבר
בפגישת ההיכרות שנערכה עם מרכזת השכבה הצהיר: "אני רוצה שיידעו
שכשאני אומר משהו - אני אומר רק את האמת, אני מבקש שיאמינו לי
ותמיד!"

אחד ממוריו מעיד על תכונותיו: "ההשפעה שלו היתה דרך החברות
והדוגמה האישית; החבריה בכיתה ידעו שנחום איתם בכל עת. הם ידעו
שניתן לסמוך עליו. אופיו החזק וחוסנו הגופני הקנו בסיס איתן לתמיכה.
כך, מתוך עמדה זו, הוא השפיע על חבריו לכיתה."

נחום יפה התואר ובעל החינוך הכובש היווה שם נרדף לשמחה ולאהבה
והיטיב למצות את הנאות החיים. הוא עמד במרכז הפעילות החברתית
בבית-הספר ותרם ליצירת אווירה נעימה ומצב רוח טוב בהיותו אחראי
על השמעת מוסיקה לריקודים בהפסקות. כחובב ספורט עסק בהחלקה
על גלגליות ובהחלקה על הקרח והתאמן בחדר כושר. את אהבת הארץ,
שירש מהוריו, ביטא הלכה למעשה בהשתתפותו בטיולי טבע רגליים,
בטיולי ג'יפים ובמסעות רכיבה על סוסים. נחום הקפיד להנחיל את ערכיו
גם לאחרים והיה זה אך טבעי שהפך למדריך של"ח צעיר. הוא ליווה
טיולים רבים של בית-הספר בשכבות הגיל השונות וגם בטיולים אלה קנה
לו מעריצים ומעריצות חדשים. במסגרת תוכנית המחויבות האישית החל
ללמוד צילום והשתתף בעריכת סרט על בית ספרו. בסוף כיתה י"ב,
בזכות קסמו האישי, נבחר להנחות את טקס הסיום של שכבתו, מחזור
כ"ז תשנ"ז, ועשה זאת בחן רב. אישיותו הרבגונית באה לידי ביטוי
בדבריו של מנהל בית-הספר, אשר הגדירו כפרדוקס: "תלמיד אחראי,
בוגר בנפשו, בעל שיקול דעת של בוגר. ומאידך, תלמיד תוסס, שובב,
המעורב במעשי קונדס."

נחום שאף לשרת בגולני והסביר זאת ברצונו "ליטול חלק באחריות
שמוטלת על הצבא." בסוף חודש יולי 1997 גויס לצה"ל, כשהוא חדור
מוטיבציה ומלא מרץ. שאיפתו נתמלאה והוא שובץ לפלוגת הקשר של
חטיבת גולני. לאחר שעבר מסלול אימונים מפרך הוכשר כלוחם ונשלח
לקורס חובשים. את עיקר שירותו עשה בלבנון כשהוא ממלא תפקידים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מבצעיים. כמו באזרחות כך גם בצבא הילך קסם על סובביו ושימש כמודל לחיקוי בקרב חבריו לנשק. את כל המוטל עליו ביצע באחריות ובשלמות ונוכחותו בפלוגה הורגשה היטב. מיומנותו המקצועית כחובש והדוגמה האישית שהפגין נסכו בחבריו תחושת ביטחון ומפקדיו הועידו אותו לקורס קצינים ולהכשרתו לתפקיד פיקודי בחטיבה. לימים, הסביר מפקד היחידה את הנימוקים לכך: "נחום שאף לתרום ולהתנדב בכל דרכו בחטיבת גולני בכלל ובפלוגת הקשר בפרט... אנו, מפקדי הפלוגה, האמנו שיוכל לפקד על מסגרת צבאית כפי שחונך לעשות ולהוביל לכל מקום שיצטרך, מכיוון שהיה דוגמה ומופת בכל אשר עשה."

במהלך שירותו נתבקש נחום על ידי מפקדיו להצטרף כחובש לצוות ותיק מצוותו ולשמש כחלק מכוח שביצע משימות מבצעיות במוצב הבופור. נחום נענה לבקשה באומרו: "אם זה מה שצריך לעשות זה מה שאני אעשה." מיד עם הגיעו לצוות יצר קשרים חמים וידידותיים עם החברים החדשים ובהמשך, עם הצטרפות צוותו לצוות הוותיק של הפלח"ק, היה נחום הגורם המלכד והמתחבר בין החיילים החדשים לוותיקים.

נחום ראה בצוות הפלח"ק לא רק יחידה צבאית אשר עוברת מסלול מסוים יחדיו אלא משפחה בעלת גורל משותף. הוא פעל למען הגיבוש החברתי בארגונו מפגשים, טיולים ובילויים משותפים מחוץ למסגרת הצבאית. לקראת יציאת היחידה לתעסוקה מבצעית בלבנון יזם ארוחת-צהריים משותפת בירושלים לכל חברי הפלח"ק, ארוחה שהפכה לאירוע הנעים והמרגש ביותר שחוו במשך שירותם הצבאי המשותף.

תקופה ארוכה התכוננו נחום וחבריו לקראת השירות במוצב הקדמי 'ריחן' אך ימים ספורים טרם עלייתם ללבנון שונתה משימת היחידה ומיקומה החדש נקבע במוצב 'תל קבעה', שנחשב למוצב 'פחות קרבי'. שינוי המשימה יצר אכזבה מסוימת בקרב חברי הצוות אולם רצה הגורל ועוד בטרם מלאו שבעה ימים לשהות היחידה במוצב, בעת שיצאו לבצע משימת תיאום ובדיקת כלים, עלה הכוח על מטען צד אשר הופעל בשלט רחוק והתפוצץ.

ביום כ"ז בחשוון תשנ"ט (16.11.1998), נפל נחום בקרב בלבנון והוא בן תשע-עשרה. עימו נפלו סמל רז פרומוביץ' וסמל יוסף בן מוחה. עוד ארבעה חיילים נפצעו. נחום הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, שתי אחיות ואח. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

במכתב הניחומים למשפחה השכולה כתב הרמטכ"ל דאז, רב-אלוף שאול מופז: "נחום שירת כלוחם וכחובש בפלוגת הקשר של חטיבת גולני שבפיקוד הצפון, ותואר על ידי מפקדיו כחייל למופת, שביצע את תפקידו בחריצות ובמסירות אין קץ, תוך שאיפה למצוינות."

סגן מפקד הפלוגה כתב למשפחה: "אדם כנחום הוא זה שעושה את הצבא שלנו כל כך מיוחד. המסירות, ההקרבה, האחריות והבגרות שגילית, ואתה רק בן 19."

העיתונות סיקרה בהרחבה את נסיבות האסון וכתבות רבות סיפרו על נחום והאירו את דמותו. משפחתו של נחום, בשיתוף עם בית-ספר 'דנמרק', הוציאו לאור חוברת לזכרו ובה תמונות, שירים ומכתבים של בני משפחה, חברים, הצוות החינוכי של בית הספר ומפקדים בצבא.

אביו של נחום כתב: "את הקווים לדמותך הנערצת, נחום, יצרת באופיך החזק, הנחוש והאוהב, מתוך מסירות, הקשבה, תמיכה, חיזוק ודאגה. כל זאת, נחום, אנו מקבלים בדרך רישומיהם ואמירותיהם של הסובבים אותך, בכל המעגלים, מילדותך ועד עכשיו."

החברים לצוות כתבו: "כואב לזכור אותך רק כאדם שעבר מן העולם, כי אתה חי בתוכנו, בתוך הווייתנו הצוותית והאישית. אנחנו עדיין זוכרים אותך חי, צוחק ותוסס, שר שירים מזרחיים ולוקח הכול בקלות. אבל בעצם לא לגמרי, כי כשנדרש מישהו שיקריב, שיהיה אחראי ושינהיג - פעמים רבות היית אתה העומד בראש כולם ולוקח קדימה."

הוריו של נחום הנציחו את זכרו בבית כנסת בירושלים והקימו אתר אינטרנט לזכרו: www.yadnahum.co.il.